

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Ямбол, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Димчо Г. Димов

при участието на секретаря С. С. М.
като разгледа докладваното от Димчо Г. Димов Гражданско дело №
20242330100435 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 8 и сл. от Закона за защита от домашно
насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба от Ц. В. В. с ЕГН *****, с адрес: Я. *****, лично
и в качеството на майка и законен представител на малолетното дете Н. С. Г. с ЕГН
*****, с искане за издаване на заповед за защита срещу лицето С. Н. Г. с ЕГН
*****, с постоянен адрес: гр.В.Т. *****, служебен адрес за призоваване: гр.В.Т. *****.

С молбата се твърди, че страните са живеели в условията на фактическо
съжителстване от месец август 2021 год., като от месец ноември 2021 год. молителката се
преместила да живее в гр.В.Т.. От фактическото съжителстване на страните на **** год.
било родено детето Н. С. Г..

В случая молителката твърди, че на 09.02.2024 г. около 16,30 часа пред офиса, където
работил ответника между страните възникнал конфликт поради необезопасяване на бебето
докато ответникът го вози в колата, при което последният започнал да отправя закани към
молителката с думите: „Ще те смачкам! С един шамар се ще навра под колата!“. След
прибирането им, бебето се разплакало, при което ответникът се развикал, че то било „****“
и казал още: „взимат да ме обливат горещи вълни, това *** като „квичи“, ще му ****
майката“. На следващият ден - 10.02.2024 г., около 20,30 ч. ответникът започнал да обвинява
молителката за случилото се предния ден, като започнал да я обижда с думите: „Ти си
„****“, „****“, „*** създание“. Ответникът казал още на молителката, че след нейното
поведение се замислял дали да живеят заедно. На свой ред молителката поискала от него да
й върне документите, с твърдението, че последният - ответникът ги държал заключени в

сейф. Ответникът отговорил, че там няма нищо и казал, че тя и детето няма да могат да излязат, тъй като щял да наеме хора, които да го гледат по-добре от нея. Молителката започнала да събира нейни и на детето дрехи в сак, който ответникът дърпал, разпилявайки дрехите на земята. В един момент взел ролка за почистване, опрял я в гърлото на молителката, притиснал я с нея в областта на гръкляна така, че на молителката ѝ спрял въздуха. В по-късен момент ответникът хванал молителката за косата и врата, като ѝ говорил заплашително.

Молителката била разтроена и уплашена и позвънила на тел. 112, като със съдействието на пристигнал на място полицейски патрул молителката успяла да си вземе документите и понастоящем се преместила да живее при нейните родители в гр. Я..

Молителката твърди, че изпитва постоянен страх от ответника откакто се е преместила да живее в къщата, която се намирала във вилна зона.

След раждането на детето когато плачело, ответникът често крещял, че „ако детето не престане да квичи, ще го метне през прозореца“, „ще му извие врата“ и др. подобни.

Молителката твърди, че се страхува от ответника и докато се намира в гр. Я., тъй като ответникът твърдял, че познавал криминално проявени и можел да запали дарената им къща в Я., както и, че може да ѝ се „случи нещо друго“.

Иска се издаване на заповед, с която да бъдат наложени спрямо ответника мерки за защита на молителката от извършените спрямо нея и детето актове на домашно насилие.

По делото е постъпил писмен отговор от ответника, с който по същество се оспорват изложените от молителката в молбата фактически твърдения за осъществен от него спрямо нея акт на домашно насилие.

Твърди се, че ответникът винаги се е старал да обезпечи материално, духовно семейството и да му осигури хубав дом и нищо да не липсва както на молителката, така и на детето. Сочи се, че е присъствал при раждането на детето, грижил се за новороденото дете, полагал грижи за него. Всяка вечер го къпел, сменял памперса, правил му адаптирано мляко, успокоявал го и го преспивал. Твърди, че никога не е шофирал държайки детето. Когато детето не било в столче, защото плаче молителката го държала на задната седалка докато ответника шофирал. Ответникът сочи, че седмицата преди 09.02.2024 г. се разболял от грип и по този повод бебешкото столче било преместено от автомобила на Ц. в автомобила на нейния баща. На предния ден - 09.02.2024 г. тя го помоли да го сложи, но поради голямата ангажираност на ответника просто забравил и това било повода молителката да се разсърди на ответника.

Като цяло се поддържа, че ответникът никога не е заплашвал молителката, никога не я е обиждал нито нея, нито детето с цитирани в молбата от нея думи. За следващата вечер се сочи, че след филма решили да излязат и да се повозят. Около 20,30 часа тръгнали да излизат и се заговорило за случилото се предната вечер. Тогава молителката отново се разсърдила на ответника и му заявила, че иска да се разделят, че си тръгва с детето и започнала да си събира багажа. Ответникът умолявал ищцата да не си събира дрехите и

изсипал дрехите обратно от сака на леглото. Опитал се да я успокои, но молителката изпаднала в депресия, заключила се в тоалетната, започнала да го обижда и псува, което се случвало и при други техни битови скарвания и тя се обадила на телефон 112. Дошли полицаите, поговорили. Молителката разговаряла с тях и попълнила Декларация, че се чувства застрашена за живота си и за този на детето, след което по Протокол ответникът трябвало да бъде задържан. Сочил се, че полицаите не са влизали в къщата, а те са излезли при тях и разговаряли. Не било вярно твърдението изложено от молителката, че ответникът заключил нейните документи в сейфа и не ги й давал. Признава, че реално има огнеупорен сейф, в който ответникът държал пари и документи. Именно молителката пожелала да сложат там и нейните документи и ценности, за да са на сигурно място. Досежно твърдението ѝ и за това, че ще наеме друг човек да гледа детето, ответникът обяснява, че се притеснявал, че грижите за детето и недоспиването уморяват молителката, изнервят я и това го накарало да предложи да наемат човек, който да полага грижи за новороденото дете. Ответникът твърди, че никога и в нищо не е ограничавал молителката и не забранявал да купува каквото пожелае както за себе си, за детето, така и за дома им. Сочил, че не знае защо молителка се страхува от него и твърди, че никога не е заплашвал и не е проявявал агресия към нея. Отричат се извършените и твърдени от молителката актове на домашно насилие и се иска от съда да отхвърли молбата като неоснователна.

В съдебно заседание молителката се явява лично и с процесуален представител по пълномощие адв.Д. Р. от АК Я., чрез когото в хода на делото по същество и с допълнително депозириани в съдебно заседание писмено становище, а в предоставен от съда срок писмени бележки и на подробно изложените в тях съображения се поддържа молбата за постановяване мерки за защита от домашно насилие спрямо молителката за извършени от ответника спрямо нея актове на домашно насилие.

В съдебно заседание ответника по молбата се явява лично и с пълномощник адв.А. Д. от АК Я., чрез когото в хода на делото по същество и с депозирана по делото писмена защита и на подробно изложените в нея съображения се поддържа, че сочените от молителката актове на домашно насилие са недоказани в производство, опровергават се от съборните писмени и гласни доказателства и се иска от съда да отхвърли молбата като неоснователна и да бъде отменена издадената от съда заповед за незабавна защита на молителката и малолетното дете. Алтернативно се иска от съда молбата да бъде отхвърлена по отношение само на детето Н. С. Г. и издадената спрямо него заповед за незабавна защита да бъде отменена.

По делото молителката е ангажирала като писмени доказателства декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН подадена от нея лично и в качеството и на майка и законен представител на малолетното дете, в която са обективирани и изложените в молбата и до съда актове на домашно насилие извършени от ответника спрямо нея и детето. Представя и удостоверение за раждане от което е видно, че действително страните Ц. В. В. и С. Н. Г. са родители на детето Н. С. Г., роден на **** год. в гр.С..

Представена е служебна бележка, от която се установява, че с молителката са

порведени 4 броя онлайн психологични консултации във връзка с актуални семейни проблеми, заплатени предварително от нейната майка.

Представен е договор за покупко-продажба от **** год., видно от който молителката молителката е закупила огнестрелно оръжие револвер, ккато и подадено от нея до Началник РУ Я. уведомление че е продала същото.

Видно от представеното по делото от ответника извлечение от банкова сметка същият е нареждал различни по размер парични преводи по сметка на молителката в периода 03.2023 год. – 01.2024 год. Представя се още трудово договор и допълнително споразумение към него, от което е видно, че ответника изпълнява трудови функции като главен архитект при община С..

Съдът служебно е изискал и приложил по делото справка за съдимост на ответника, видно от която, същият е неосъждан.

Съдът служебно е изискал и приложил по делото и материалите на преписката относно посетен от органите на РУ МВР В.Т. сигнал за битов скандал на 10.02.2024 год.

Видно от съдържащата се по преписката докладна записка с рег.№ ***** от 12.02.2024 год. на 10.02.2024 год. около 22.00 часа полицейски служители са били изпратени от ОДЧ по сигнал за битов скандал на адрес: гр.В.Т., м.*****, където след беседа с молителката било установено че по-рано вечерта е имала скандал с ответника, с който живеели на семейни начала, и имат три месечно дете. В. заявила на полицейските служители още, че Г. отправял закани и заплахи към нея като: „ще те навра под колата“ и „Ще те ударя“. Заявила многократно, че се страхува за нейния живот, както и за този на детето. Полицейските служители провели беседа и с Г., който заявил, че не бил посягал на Г.а по никакъв повод и отказал да даде писмени обяснения за случилото се. Полицаяте разяснили на В. правата и като и дала и да попълни нарочен въпросник като спрямо заявените от В. отговори във въпросника било установено, че има данни за домашно насилие спрямо В. от Г., изразяващо се в закани и заплахи за убийство и заплашване живота на В. и детето и. От В. било снето писмено обяснения, като пристигнали и нейните родители, при което същата заявила, че ще остане за вечерта с детето при тях. В. отказала медицинска помощ, а Г. бил задържан за срок до 24 часа и съставен протокол за предупреждение.

В материалите по преписката се съдържа Заповед № **** от 10.02.2024 год., видно от която ответника в производството е бил задържан за срок до 24 часа в РУ Г.О., като му е бил извършен и личен обиск по ЗМВР, за което е съставен протокол от 10.02.2024 год.

Видно от материалите по преписката в снето от ответника писмено обяснения, в него същият е заявил, че не е заплашвал, удрял и нагрубявал майката на детето си.

Видно от съдържащото се в материалите по преписката писмено обяснение снето от молителката, същата е посочила в него, че на 10.02.2024 год. при възникнал спор в къщата в която живеят с бащата на детето, поради нежелание от негова страна на осигури безопасността на детето, като отказва да го вози със столчето за кола, а го прави шофьорайки

и държейки го, изрекъл при спора обиди и заплахи, също и хващане за врата и дърпане. Отказал да и даде личните документи и ценности. Заплашил я за живота и този на детето с думите че ще го изхвърли през терасата, а към нея с думите че ще я удари и че ще я навре под колата. Посочела е още че ще остане с детето при родителите си в гр.Я., поради факта, че се чувства застрашена.

Видно от материалите по преписката на ответника е бил съставен протокол за предупреждение на основание чл.65 ЗМВР, с който същия бил предупрежден да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Ц. В. В..

В материалите по преписката се съдържа и доклад за посетен сигнал за домашно насилие, от който се установява, че на 10.02.2024 год. в 22.00 часа в гр.В.Т. м.***** е посетен такъв по подаден сигнал от молителката в производството, отбелязана е липса на данни за физически и психически проблеми на пострадалата, а наличие на заплахи и обиди без физическо насилие, посочен е като извършител ответника в производството, както и че същият е без предишни регистрирани поряви, и като лице притежаващо огнестрелно оръжие. Отражено е още, че майката на детето е заявила, че се страхува за нейния живот и за живота на бебето.

В материалите по преписката се съдържа и въпросник при случаи на домашно насилие попълнен от молителката, видно от който същата е посочила, че не е била заплашване с оръжие, но че е била заплашвана с убийство, и че мисли че може ответника да се опита да я убие. Посочила е още утвърдително на въпросите за притежавано от ответника оръжие, както и на въпроса дали ответника е болезнено ревнив и дали се опитва да я контролира в ежедневието. На останалите във въпросника въпроси – дали се е опитвал да я души, дали го е напускала, дали е безработен, дали се е опитвал да се самоубие, дали има деца които не са негови, дали я преследва тайно и оставя заплашителни съобщения, молителката е отговорила отрицателно. Изрично във въпросника молителката е посочила, че се тревожи, какво може да и стори на нея и на детето, на родителите и, на имуществото и, поради познаване бащата на детето и.

Видно от съдържащия се по преписката протокол, молителката е била и запозната с правата и като пострадало от домашно насилие лице.

Видно от заключението на изискания от съда и приложен по делото социален доклад изготвен от ДСП В.Т. ответникът е отрекъл да е упражнил под каквато и да е форма насилие спрямо сина си и неговата майка, както и че поведението на В. за него е необяснимо и не знае какво я е провокирало да твърди това. Посочил е че тя полага необходимите грижи за сина им, както и че е привързан към с детето и желае да има контакти с него.

Видно от заключението на изискания от съда и приложен по делото социален доклад изготвен от ДСП Я., се установява, че майката осигурява жизнените потребности на детето и полага необходимите грижи за него в семейна среда, както и желание да продължи да се грижи за него в бъдеще. В жилището в което живеят с детето не са констатирани преки рискови фактори.

По делото по искане на молителката са събрани гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетели, лицата В. К. В. /майка на молителката/ и Д. К. В. /леля на молителката/.

Видно от показанията на св. В. К., същата знаела за случаите на 09.02. и на 10.02., които се случили на нейната дъщеря, тъй като на 09.02., вечерта към шест часа тя и се обадила по телефона. Била разстроена, плачела, казала, че страшно много се страхува, защото С. отказал за пореден път да сложи кошчето в колата и са стигнали до скандал. Той я бил заплашил, че ще и удари шамар и ще я навре под колата, опитвал се постоянно да я избути на паркинга, където нямало хора и тя била много изплашена. На следващия ден 10.02. свидетелката била във В.Т., тъй като имали апартамент и привили ремонт. Сутринта се чула с Ц. и прекарвали целия ден заедно. Вечерта към 10-11 часа Ц. се обадила на баща си, разбрали че става нещо, отишли на място, тя пас била разстроена и плачела. Казала че има полиция. Тях ги посрещнали полицаи, които им казали, че има подаден сигнал и става въпрос за домашно насилие. Влезли в къщата където ги посрещнал С., бебето спяло, той им казал, че е имало скандал, и че трябва да успокоят Ц.. Нищо страшно не било станало. Дъщеря им казала, че заради скандала предния ден била обвинена как може да се държи по този начин, след което била хваната от С. за врата, за ръцете, Свидетелката забелязала, че Ц. има едно червено петно, което стояло до другия ден на врата и под гръкляна, в ямката, като натискана от нещо кръгло. Имали и следи по ръцете, сини петна, които свидетелката видяла когато същата вечер заедно се прибрали в апартамент в В.Т.. Казала че няма нужда от лекар. Дъщеря и била разстроена и треперела. Багажа на детето бил разпилян, шкафа бил отворен имало неща по земята. Ц. казала, че документите и ги няма като полицаите казали на С. да и даде документите. Качили се на втория етаж където документите били в сейф, вътре бил паспорта и, акта и за раждане, както и златото и. Преди дъщеря и била споделяла, че се страхува за живота си, и за този на детето. На въпрос защо не си тръгва, отговаряла че защото няма документи. Ц. споделяла на свидетелката, че няма ключ, че искала, но той бил отказал категорично. Отначало казал „ще видим“, но после категорично отказал. Дъщеря и споделила пред свидетелката още, че той я е бутал и дърпал за косата. Искал той да я подстригва и да и прави маникюра. Той бил споделял и казвал, че я забременил, защото Ц. имала намерение да го напусне. Имал странно отношение към нея, споделяла, че не и дава да ходи на лекар в Т.. През двете години и половина през които били заедно, Ц. много пъти се оплаквала. От първо той много ограничавал техните контакти, дразнело го че купили апартамент. По мнение на свидетелката за него било важно да контролира всичко. Не и разрешавал да я преглеждат *** да и правят **** искал той да и взема секрет за ***. Вечерта на 10-ти бил казал, че тя може да си тръгва, но че детето оставало там. Казал че ще намери човек да гледа детето. Ц. споделила още, че той познавал криминални лица и можело да се случи нещо на тях или на имота им. Ц. имала оръжие по настояване на С.. Тя не била искала такова. Ограничавал контактите им и с бебето. Ц. споделяла, че той не се интересувал от детето, казвал ***, ****, както и че ще го изхвърли навън, че плаче, че квичи. Не бил и давал да яде кебапчета и кюфтета защото били вредни. Не давал да се вижда и с неговата майка и със сестра му. Накарал я да напусне работа във В. и да се премести в Т..

Да пуши, да ползва микровълновата, защото била вредна. Постоянно се изкарвал жертва, че майка му и баща му него гледали добре.

Видно от показанията на св. В. К., същата заявява, че знае за акта на домашно насилие на 09.02 и 10.02 от Ц.. Пишели и говорили често по телефон, но нея я било страх. Той не и бил давал да говори. На десети и писала накратко, а после и се обадила и плачела по телефона, тогава вече Ц. си била в Я.. Доколкото свидетелката разбра, тя биладушена, натискана по ръцете, хващана, дърпана, тя се била заключила в банята. Била разстроена и уплашена. Свидетелката знаела, че той много я обижда, наричал я *** ***, казвал на и че ще изхвърли детето през терасата или през прозореца. Забранявал и да ходи на разходки. Бил манипулативен човек, казвал и какво да облича, какво да яде. За случаите знае от Ц.. Ц. и споделяла, че той иска да и взема ***. Забранявал и да и правят **** прегледи. Като родила не разрешил да и слагат катетър. Не разрешавал да се слушат тоновете на бебето. Ц. и била казала, че той не разрешава тя да и дойде в Т. на гости.

Съдът кредитира показанията на двете свидетелки отчитайки близката им родствена връзка с молителка, като намери, че същите са последователни, логични, кореспондиращи си се както помежду си така и със събраните по делото писмени доказателства, а и с изложеното от молителката включително и с посоченото от нея в декларацията по чл.9 ЗЗДН.

По искане на ответника бяха събрани гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетел лицето Б. С.а М./майка на ответника/.

Видно от показанията на св.Б. С.а, последни научили за ситуацията. Те живеели в Т. близо до тях, според свидетелката почти перфектно, не била чувала някой от нещо да се оплаче. Живеели прекалено самостоятелно, може би леко неподготвени. Синът и бил амбициозен да създаде дом и да се грижи по-най добрия начин за тях и материално. Коствало му много изгубено време и работата, и най-вероятно бил загубил баланса и било трудно да се открие в такава ситуация. Било възможно и от двете страни да имало умора. С Ц. се виждала често, никога не била споделяла, че се страхува от сина и. Тя нямала оплаквания от него. Била изрядна домакиня. Често ходила в Я., като му звъняла в три часа през нощта за да се прибере при него. Синът и явно е искал да я предпази от прекалени контакти, по отношение на храната нямало ограничения, имали притеснения по време на бременността, когато показателите били излезли от норма. Тогава свидетелката била пращала снимки на определени храни. Синът и присъствал на всички прегледи. След раждането на детето участвал от първата минута, сменял памперси. На 09.02. Ц. дошла в офиса, Ц. и С. леко се отдалечили настрани и чула Ц. само да казва – о не.С. тихичко и обяснил нещо. После се оказало, че забравил да вземе столчето. Не била чула да и казва нещо за детето, както и обидни думи към Ц.. Наричал я моето момиче. Майката на Ц. харесвала много С.. Свидетелката също харесвала Ц.. Синът споделял на свидетелката за нейно неадекватно, истерично поведение. Казвал и още, че Ц. има имотни претенции. За проблем свидетелката разбрала, след като се разделили. Дошли и в Я. да видят детето, но чайката на Ц. била изключително невъздържана, обиждала я. Искала да се обажда на

тел.112. Твърди че делото се води от нейните родители за пред обществото, за да се предпазят евентуално други жени, Я. бил малък град.

Съдът кредитира показанията на свидетелката съобразявайки, че е майка на ответника, поради което и единствено доколкото същите възпроизвеждат нейни лични впечатления и възприятия за живота на страните като съпрузи и семейство, както и това което е било споделено или не е било споделяно с нея от страните по делото.

С оглед установените по делото факти и като взе предвид специалните правила в производството по ЗЗДН, както и общите приложими такива, съдът приема от **правна страна следното:**

Настоящият съд е родово и местно компетентен да се произнесе по подадената молба.

Молбата е допустима, тъй като е подадена в предвидения от закона преклузивен срок по чл.10, ал.1 ЗЗДН, от процесуално легитимирано лице – чл.3, т.2 и т.3 ЗЗДН, разгледана по същество искането на молителката лично и в качеството на майка и законна представителка на малолетното дете, се явява основателно, на следните съображения:

Според нормата на чл.2, ал.1 ЗЗДН за домашно насилие се счита всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство или в интимна връзка.

От своя страна в чл.3 ЗЗДН лимитивно е очертан и кръгът на субектите, чиито действия се санкционират от този закон. Така е несъмнено, че страните по делото попадат в обхвата на регулация по ЗЗДН при условията на чл.3, т.2 и т.3 – тъй като ответника е лице с което молителката е била във фактическо съжителство, и от което съжителство е родено детето Н. С. Г..

Съгласно чл.2, ал.2 ЗЗДН, за психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие.

Съдът намира за доказани фактите и обстоятелствата изложени в молбата за защита от домашно насилие. За да обоснове този си извод за осъществен акт на домашно насилие от страна на ответника, съдът кредитира като годно доказателство, с предвидената в чл.13, ал.3 ЗЗДН формална доказателствена сила, представената по делото декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН, която освен друго се подкрепя от събраната по делото доказателствена съвкупност. Събраните гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетели лицата В. К. В. и Д. К. В., които макар и косвено, доколкото не са преки очевидци, подкрепят изложеното от молителката в молбата и до съда, а същите на свой ред кореспондират и с материалите съдържащи се в полицейската преписка образувана по случая на 10.02.2024 година. На свой ред св.В. В. е имала обективна възможност да възприеме и е възприела лично състоянието на молителката непосредствено след процесния случай, както физическо така и психическо такова на молителката, включително следите от наранявания в областта на ръцете и шията на молителката, което състояние кореспондира с изложеното от последната в молбата и

представената с нея декларация по чл.9 ЗЗДН. Действително е налице отрицателен отговор на молителката в попълнения от нея след инцидента въпросник на въпроса – Някога опитвали се е да ви души, но само от това не може да се изведе извод, че соченото от нея в молбата и декларацията по чл.9 ЗЗДН не съответства на обективната действителност, още повече, че в сметото от полицията писмено обяснение от същия ден 10.02.2024 год. молителката лично е посочила, че „при спора изрече обиди и заплахи също и хващане за врата и дърпане“. Тоест налице е посегателство на ответника по отношение телесния интегритет на молителката и как субективно към момента на даване на обяснения и попълване на въпросници е възприела тези действия на ответника към нея, като душеене, хващане, дърпане и пр., респ. как обективно са били възпроизведени от нея на хартиен носител, не могат да обосноват извод, който да даде възможност на съда да не кредитира представената по делото декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН, респ да изведе извод, че ответника не извършил акт на домашно насилие. Или по друг начин казано събраните по делото доказателства по никакъв начин не оборват установената от закона доказателствена сила на представената по делото от молителката декларация по чл.9 ЗЗДН.

Показанията на св.Б. М. в частта им досежно случая от 09.02.2024 год. също не могат еднозначно и безпротиворечиво да се възприемат като опровергаващи доказателствената сила на декларацията по чл.9 ЗЗДН. Сама свидетелката сочи, следното: „С. и Ц. лекичко отидоха настрани, съвсем леко, аз погледнах и чух само Ц. да казва – Оо, не“, С. тихичко и обясни нещо, защото имаше хора и това беше, и се оказа после че той е забравил столчето да вземе от къщата“. Тоест така дадените показания и това че свидетелката фактически не е чула какво казва ответника на молителката, защото той тихичко и е обяснил нещо, не обосноват извод, че ответника не е отправил към молителката сочените от нея закани с думите „Ще те смачкам“, „С един шамар ще те навра под колата“. И сама молителката с молбата си сочи, че в този момент уплашена се е съгласила и е дала на ответника ключа, именно да не става скандал. В този смисъл липса съществено противоречие, не е имало скандал, молителката в него момент се е чувствала уплашена от цялостното поведение на ответника, и това че свидетелката не е чула конкретни думи изречени от ответника, не води до извод, че твърденията на молителката са неверни. Както сочи сама молителката, вече след прибирането на страните у дома, ответника е продължил с отправянето на обиди и закани насочени този път към детето, което в него момент плачело.

По-нататък следва да се съпоставят посочените в молбата действия на ответника, които съдът намери в настоящото производство за доказани, със законовото определение, за да се прецени дали те представляват „домашно насилие“.

С оглед събраната доказателствена съвкупност, съдът намери за установено по делото, че на 09.02.2024 г. и 10.02.2024 год. ответника е отправял закани към личността на молителката в присъствието и по отношение детето, задържал е против волята и нейни лични документи и вещи, упражнил е и посегателство спрямо телесния интегритет на молителката, които действия на ответника съставляват физическо и психическо насилие по отношение пострадалите лица, и следва да се квалифицират като домашно насилие по

смисъла на чл.2 ЗЗДН.

Ето защо съдът намери, че са налице условията за постановяване на мерките, предвидени за защита от домашно насилие в чл.5, ал.1 ЗЗДН по отношение на пострадалите лица – Ц. В. В. и Н. С. Г..

По отношение на извършителя С. Н. Г., следва да бъдат наложени следните мерки: чл.5, ал.1, т.1 – задължаване на ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие; по т.3 ЗЗДН – забрана за извършителя да приближава пострадалите лица, жилището, местоработата и местата за социални контакти и отдиш на пострадалите лица, на разстояние по-малко от 100 метра за срок от дванадесет месеца; по т.4 – забрана на извършителя да осъществява контакт с пострадалите лица под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, за срок от дванадесет месеца; и по т.5 – временно определяне местоживеенето на детето Н. С. Г. при пострадалия родител Ц. В. В., за срок от дванадесет месеца.

Видът, условията и срокът на продължителността на мярката по чл.5, ал.1, т.1, т.3 и т.5 ЗЗДН, съдът определи като съобрази вида, характера и тежестта на извършения от ответника акт на домашно насилие. Съобрази, че по делото се установиха фактически данни за поведение на ответника към молителката по време на тяхното фактическо съжителство, които осъществяват признаците на домашно насилие по смисъла на чл.2 ЗЗДН, и наред с това съдът съобрази чистото съдебно минало на ответника, липсата на данни за налагани в миналото мерки за защита по ЗЗДН, липсата на данни за извършени от него противообществени прояви или други действия извън тези предмет на разглеждане в настоящото производство, които да водят до извод за лоши характеристични данни за ответника, също съдът съобрази и обстоятелството, че ответника е трудово ангажиран, въз основа на които съображения като цяло съдът намери, че така определени като вид и обем мерки са достатъчни да изпълнят целите си по отношение на ответника с оглед установените по делото характеристичните данни за неговата личност.

С оглед разпоредбата на чл.5, ал.2 ЗЗДН, следва да бъде приспаднал срока на действие на мерките по издадената в производството заповед за незабавна защита ***/12.02.2024 год., като се постанови, че срока на постановените от съда мерки е дванадесет месеца считано от 12.02.2024 год.

На основание чл.15, ал.8 ЗЗДН на пострадалите лица следва да бъде издадена заповед за защита въз основа на настоящото решение, която на основание чл.16, ал.1 ЗЗДН да съдържа предупреждение за последиците за ответника от неизпълнението и.

При този изход на делото и на основание чл.11, ал.2 ЗЗДН ответника следва да бъде осъден да заплати в полза бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Я. дължимата държавна такса в размер на 25 лева.

При този изход на делото молителката има право на разноски, като ответника и на основание § 1а от Заключителните разпоредби на ЗЗДН във вр. с чл.78, ал.1 ГПК, следва да

бъде осъден да заплати на молителката сторените от последната разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева.

На основание изложените мотиви, Районен съд Ямбол,

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА мерки за защита по реда на Закона за защита от домашно насилие по молбата на Ц. В. В. с ЕГН *****, с адрес: Я. *****, лично и в качеството на майка и законен представител на малолетното дете Н. С. Г. с ЕГН *****, за извършени спрямо тях на 09.02.2024 год. и 10.02.2024 год. от С. Н. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.В.Т. *****, служебен адрес за призоваване: гр.В.Т. *****, актове на домашно насилие, като

ЗАДЪЛЖАВА С. Н. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.В.Т. *****, служебен адрес за призоваване: гр.В.Т. ***** **ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА ОТ ИЗВЪРШВАНЕ НА ДОМАШНО НАСИЛИЕ** спрямо Ц. В. В. с ЕГН *****, с адрес: Я. ***** и малолетното дете Н. С. Г. с ЕГН *****, роден на **** год. в гр.С..

ЗАБРАНЯВА на С. Н. Г. с ЕГН ***** **ДА ПРИБЛИЖАВА** Ц. В. В. с ЕГН *****, с адрес: Я. ***** и малолетното дете Н. С. Г. с ЕГН *****, роден на **** год. в гр.С., **ОБИТАВАНОТО ОТ ТЯХ ЖИЛИЩЕ, ПОСЕЩАВАНИТЕ ОТ ТЯХ МЕСТА ЗА СОЦИАЛНИ КОНТАКТИ И ОТДИХ, НА РАЗСТОЯНИЕ ПО-МАЛКО ОТ 100 МЕТРА**, за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 12.02.2024 год.

ЗАБРАНЯВА на С. Н. Г. с ЕГН ***** **ДА ОСЪЩЕСТВЯВА КОНТАКТ** с пострадалите лица Ц. В. В. с ЕГН *****, с адрес: Я. *****, под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 12.02.2024 год.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на детето Н. С. Г. с ЕГН *****, роден на **** год. в гр.С. при неговата майка - Ц. В. В. с ЕГН *****, на адрес: Я. *****, за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 12.02.2024 год.

ОСЪЖДА, на основание чл.11, ал.2 ЗЗДН, С. Н. Г. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза бюджета на съдебната власт по сметка на ЯРС сумата от 25,00 лева – държавна такса по делото.

ОСЪЖДА, на основание § 1а от Заключителните разпоредби на ЗЗДН във вр. с чл.78, ал.1 ГПК, С. Н. Г. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Ц. В. В. с ЕГН ***** сумата от 1 000 лева – разноси по делото.

Въз основа на решението, на основание чл.15, ал.8 и чл.16, ал.2 ЗЗДН да се издаде заповед за защита на пострадалото лице, в която на основание чл.16, ал.2 ЗЗДН да се предупреди за последиците по чл.21, ал.4 ЗЗДН С. Н. Г. с ЕГН *****, в случай на неизпълнението и.

Решението и Заповедта да се връчат на страните по делото, като копия от тях да се изпратят и на РУ Я. и РУ В.Т..

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок считано от 27.03.2024 год. пред Окръжен съд Ямбол.

Обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____